

Els reis de la casa

Els animals domèstics per a moltes persones constitueixen una passió. Desafortunadament també som responsables del seu destí.

El creixement del *parc animal* –fonamentalment gossos– en les ciutats és causa d'incidents i queixes contra els propietaris d'aquests animals domèstics. A banda de les molèsties, l'animadversió contra els animals té el seu origen en el paper hegemònic en què són col·locats, moltes vegades per damunt dels humans. Així, és normal veure la propietària o el propietari tractar el seu gos com si fóra un xiquet o acomiadar-lo amb els mateixos honors –i plors– que es fa als morts.

Tota aquesta *cultura*, desco-

neguda als països de l'Est i del Tercer Món, es manifesta bàsicament als països occidentals amb altes cotes de benestar. Per països és França la que té el rècord quantitatiu: 35 milions d'animals domèstics. A l'estat espanyol es calculen en més de cinc milions d'animals domèstics entre gossos i gats, una tercera part dels quals resideixen a Catalunya. Precisament ha estat el Principat la primera comunitat autònoma de l'estat a projectar una llei de protecció dels animals, tot i que les denúncies sobre maltractaments són un fet

ja quotidià sobretot quan arriba l'estiu, amb l'abandó de gossos per part dels seus propietaris.

Per contra, al País Valencià no acaba d'eixir una llei de defensa dels animals dependent de la Conselleria d'Administració Pública, un projecte que ja porta més de dos anys i que ha passat per les mans de més d'un conseller. Amb tot i això no tots veuen amb els mateixos bons ulls els nostres companys animals i pensen que ja fa temps que s'ha "passat la ratlla". "Veig habitualment –diu un veterinari– gats i gossos que estan més

ben tractats que els mateixos xiquets. Els seus amos passen a vegades més temps amb ells i semblen sincerament preocupats pel seu benestar. Alguns animals estan més ben cuidats que els xiquets".

Dins del capítol d'atencions que rep l'animal, la indústria alimentària ocupa un paper com més va més important. De totes maneres, a l'estat espanyol, a diferència d'altres països com Estats Units, Canadà o Japó amb un 90 per cent de gossos i gats menjant aliments preparats, aquest sector només arriba a un

Un paper hegemònic per damunt dels humans.

10 per cent.

¡GOS, POSA'T GUAPO!

Un altre apartat significatiu dels animals domèstics l'ocupen les atencions a la seua estètica i higiene. Perruqueries on son atesos a través d'un rigorós tom telefònic els preus de les quals oscil·len entre les 2.000 i 5.000 pessetes. Després d'haver patit el martiri dels rull·los i l'eixugador, que en animals de competició arriba a límits extraordinaris, amo i gos exhibeixen orgullosos el seu *new look*. Últimament, a l'igual que en altres països, han començat a funcionar entre nosaltres les anomenades *dog-sitters*. Així, hi ha serveis de cangurs per hores, serveis de guarderies i serveis de guarderies personalitzades. Si es decideix per no enviar el gos a una guarderia col·lectiva, hi ha l'opció que se'n faça càrrec una per-

sona o família amant dels animals. Aquest servei pot eixir-li al propietari per unes 1.500 pessetes diàries amb menjar inclòs.

Pel que fa a la salut, avui els animals domèstics gaudeixen quasi dels mateixos progressos en medicina que els seus protectors. Des dels centres amb *scanner* fins a la cirurgia més sofisticada, les clíniques veterinàries ofereixen els serveis de qualsevol hospital o clínica privada. De les 3.000 pessetes d'una radiografia a les 15.000 - 20.000 pessetes d'una intervenció quirúrgica, el propietari és capaç de pagar per tal de retardar la desaparició del seu company.

Fa unes setmanes la Facultat de Veterinària de la Universitat Autònoma de Barcelona creava el primer hospital a l'estat espanyol per a animals domèstics.

Per al proper mes de maig hi ha anunciat a la localitat de Tos-

sa del Mar, un congrés internacional sobre els drets dels animals. Al capdavant del consistori d'aquesta ciutat es troba Telm Zaragoza, un home que va rebre fortes crítiques per part de l'afició taurina quan va decidir prohibir les corregudes de bous al municipi. "Som de l'opinió que les curses de braus són una activitat obsoleta, mal anomenada *festa nacional*. Els corrents d'opinió pública a nivell mundial van avui en una altra direcció. És signe d'evolució, de progrés i d'humanitat lluitar per fer desaparèixer aquestes celebracions que ens fan recular en el temps i l'època del circ romà", diu l'alcalde.

El 1981 l'Ajuntament de Tossa aprovava una ordenança sobre protecció d'animals, avançant-se a la que més tard promulgaria el Parlament de Catalunya. Ara, el mes que ve la ciutat serà la seu del primer

congrés sobre els drets dels animals que se celebra al nostre país. "Podem avançar que hi haurà 17 ponències presentades per personalitats d'arreu d'Europa en el camp de la defensa dels animals i del medi ambient, amb una temàtica que va des de la vivisecció a l'experimentació animal fins als efectes de la contaminació sobre la salut de l'home, passant per les festes populars d'Espanya i les curses de braus, la conservació de la fauna salvatge o la indústria de les pells". Precisament és en aquest últim camp on les campanyes ecologistes han aconseguit més ressò. Molts dissenyadors de moda han optat per crear les anomenades *pells ecològiques* com a alternativa a les pells clàssiques, mentre figures com Anouk Aimée o entre nosaltres Tita Cervera fan campanya per la *moda ecològica*.

Carles Gàmez

Gats i gossos són més ben tractats que els xiquets. Les perruqueries canines, un excel·lent negoci.

F. BUSTAMANTE